

Ft. Kató Béla erdélyi református püspök húsvéti pásztorlevele

2014. 04. 18.

Húsvét - meg kellett történnie

... az Emberfiának bűnös emberek kezébe kell adatnia, és megfeszíttetnie, és a harmadik napon feltámadnia. Ekkor visszaemlékeztek az ő szavaira, és visszatérve a sírtól, hírül adták mindezt a tizenegynek és a többieknek.

Lk 24,7-9

Jézus Krisztusnak meg kellett halnia, és utána fel kellett támadnia. Ennek az egy mondatnak a sűrűségében sok minden benne van, amit itt hírnökök mondanak a tanítványoknak: emlékezzetek vissza, Jézus ezt elmondta. Jézus háromszor is kijelentette a tanítványoknak, hogy neki majd szenvednie kell a bűnös emberektől, meg kell halnia, és aztán fel kell támadnia. Ebben a mondatban ismét előjön e hangsúlyos kicsi szó: *kell*. A húsvéti csodának meg kellett történnie. Ez önmagában hallatlan nagy üzenet és ígéret. Ez a szó, hogy „kell”, ez az isteni *kell* a mi számunkra is csodálatos bizonyosság.

Sokfelől körüljárhatjuk ezt a szót, sok mindent gondolunk magunk is, mi minden kell nekünk ebben az életben. Mennyi szükségtelen dologra mondjuk azt, hogy: nekem kell. Mi kell nekünk ebben az életben? Sok minden, de a leginkább szükséges *kell* az életünkben az a bizonyosság, hogy életünk

van, hogy ez az élet értelmes ezen a földön. Hogy van folytatás, a halálon túl vár minket Isten atyái, mennyei országa. Ez igazán az, ami kell nekünk. Ezért jövünk húsvétkor az istentiszteletre, ezért kérjük, hogy: Jézus Krisztus, jelenj meg nekünk, mert akkor lesz igazán bizonyosságunk.

Jézus előre felkészítette a tanítványokat. Sokszor olvassuk Lukácsnál, Márknál, hogy a tanítványok nem értették Jézust. Csodálkozva néztek egymásra: „mit jelenthet ez?” Kérdezték: kicsoda ez a Jézus? Úgy tanít, mint akinek hatalma van. Ez történt a nőtanítványokkal és mindenkivel, aki Jézus környezetében élt.

Amikor üres volt a sír, és bizonyosak voltak benne, hogy látták meghalni és eltemetni Jézust, nem értették mi történt. Ott álltak döbbenetben az események előtt. Ki ez a Jézus? Mi történt? Nem lehet eltemetni, él?

Ha csak az emberi logikánk szerint gondoljuk végig az eseményeket, akkor rájöhetünk, hogy így kellett történnie. Jézusnak szenvednie kellett, és meg kellett halnia. Különben nem lett volna igazán ember. Mondhatták, mondhattuk volna? „Könnyen tanít az Isten fia, talán nem is igazán ember.” Könnyen mondja azt a betölthetetlen Igét, hogy: szeresd ellenségedet. Bocsáss meg hetvenszer hétszer is. Kezdd újra! Higgy, ne félj! Nem könnyen mondta mindazt, amit tanított.

Jézus nem könnyen vonult végig e földi életén, hanem szenvedések között, ahogyan az ember szenved, vagy még jobban. És ez teszi hitelessé az Ő szavait. Szemelnie kellett, meg kellett halnia, hogy átmenjen azon a kapun, amin minden ember átmegy a földi élet után.

De azután fel is kellett támadnia, mert különben azt mondanánk: lám, Ő is így végezte. Érdemes volt? Ha a legjobb ember is meghal a világon, akkor mit ér ez a földi élet? Jézusnak fel kellett támadnia, hogy megmutassa Isten győzelmét a halál fölött. Az élet diadalát – különben azt mondhatnánk, hogy hiábavaló minden jószág, minden szeretet, hiábavaló volt a kereszthalála is.

Isteni szempontból is szükségszerű volt, hogy így történjen minden. Igazából nem Istennek volt szüksége erre a drámára, hanem az embereknek. Nekünk kell a bizonyosság, hogy van segítség, van bűnbocsánat, van örök élet. Nekünk kell, hogy Isten közel jöjjön hozzánk, embertestbe öltözzön, és végigszenvedje az emberélet kínjait. De utána arra is szükségünk van, hogy feltámadjon, emeljen ki a halálos félelemből, a pokolból és kárhozatból. Azt csak az Isten fia tudta megtenni.

Mindez értünk történt, nekünk kell a megváltó halál, nekünk kell a feltámadás. A barlangsírnak meg kellett nyílnia. Nem azért, hogy kijöhessen Jézus. Hiszen tudjuk, Jézus a zárt ajtókon bement a tanítványokhoz. Neki nem az a hús-vér teste volt a feltámadás után, mint előtte. Nem volt szüksége a sír megnyitására. Ő feltámadt a halálból egy megdicsőült isteni, lelki testben.

A sírnak meg kellett nyílnia, a kőnek el kellett hengerednie azért, hogy mi be tudjunk menni oda, hogy bizonyosság legyen számunkra ez a húsvéti sír.

E történet az egész teremtést mutatja be nekünk. Hiszen az egész teremtett világ Isten teremtő erejéről beszél. Aki a világot teremtette, hogyan tudna újáteremteni minket a halál után? Nekünk kell, hogy elhengeredjen a kő, a nehéz kő az utunkból, a szívünkőről.

Kató Béla püspök